

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анелия Цанова

Членове: Христо Лазаров
Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Христо Лазаров Въззивно търговско дело № 20211001000121 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 294 от ГПК.

С решение № 115 от 02.02.2021г., по т.д. 2323/2019г., по описа на ВКС, I т.о., е отменено решение № 980 от 25.04.2019г., по т.д. 6625/2017г., по описа на САС, с което е потвърдено решение № 6742 от 09.10.2017г. по гр.д. № 5530/2016г. на Софийски градски съд, I г.о, 2 състав, в частта, с която е отхвърлен предявеният от „Уникредит Булбанк“ АД срещу Н. И. Т., Д. З. Т. и „Би Еф Ти Трейдинг“ ЕООД иск по чл. 422, ал. 1 ГПК за установяване съществуването на главница в размер на 112 101,34 евро, дължима по договор за кредит от 05.07.2007г. и ищецът е осъден да заплати на ответниците сумата в общ размер на 13 400 лева разноски за производството пред СГС и САС. Делото е върнато на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав. Дадени са задължителни указания за произнасяне от въззивния съд по същество на спора, с назначаване на нова счетоводна експертиза, която да установи размера на дължимата главница за вноски с настъпил падеж, за периода от 14.01.2016г. до момента на приключване на съдебното дирене във въззивното производство, ведно със законна лихва върху частта от вноските, представляваща главница, считано от датата на съответния падеж на вноската, а не от датата на подаване на заявлението.

В останалата част решение № 980 от 25.04.2019г., по т.д. 6625/2017г., по описа на САС е влязло в сила, на основание чл. 296, т. 3 от ГПК.

Предмет на делото в повторното въззивно производство, е въззивната жалба на ищеца - „Уникредит Булбанк“ АД, ЕИК 8319191536 срещу решение № 6742 от 09.10. 2017 г. по гр.

д. № 5530/2016 г. на Софийски градски съд, I ГО, 2 състав, само в частта, с която е отхвърлен предявеният от банката срещу Н. И. Т., ЕГН *****, Д. З. Т., ЕГН ***** и „Би Еф Ти Трейдинг“ ЕООД, ЕИК 121451559 иск по чл. 422, ал. 1 ГПК за установяване съществуването на главница в размер на 112 101,34 евро, дължима по договор за кредит от 05.07.2007г. и анекси към него от 01.08.2011г., 06.06.2013г. и 20.08.2014г., по заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 26.01.2016г, издадена по гр.д. № 1757/2016г., по описа на Софийски районен съд, 58 състав.

Въззивникът/ищецът - „Уникредит Булбанк“ АД счита, че обжалваното решение е незаконосъобразно и неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. На първо място твърди, че първоинстанционният съд неправилно е осъществил съдебно прихващане, поради което е стигнал до грешен извод, че не е настъпила предсрочната изискуемост. На второ място твърди, че поради изтекла погасителна давност е настъпил правопогасяващият ефект за платените от ответниците суми в общ размер на 10 423,34 евро. На трето място твърди, че съдът не е съобразил новонастъпилите факти, съгласно чл. 235, ал. 3 ГПК и т. 9 от Тълкувателно решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС. Моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и да уважи предявените искове. Претендира разноски. В условията на евентуалност, правят възражение на прекомерност на заплатеното от ответниците адв. възнаграждение за това производство.

Въззиваемите/ответниците - Н. И. Т., Д. З. Т. и „Би Еф Ти Трейдинг“ ЕООД са подали в срок отговор на въззивната жалба, чрез адв. В.. В проведеното открито съдебно заседание при повторното разглеждане на делото от въззивния съд, искат въззивната жалба да се остави без уважение. В писмено становище излагат подробни доводи за неоснователност на въззивната жалба, които ще бъдат разгледани при обсъждане доводите във въззивната жалба. Молят въззивния съд да остави жалбата без уважение и да не бъдат присъждани падежиралите вноски. Претендират разноски за всички инстанции. В условията на евентуалност, правят възражение на прекомерност на заплатеното от ищеца адв. възнаграждение за това производство.

Софийският апелативен съд, след като взе предвид данните по делото и доводите на страните, в съответствие с правомощията си по чл. 271, ал. 1 ГПК и дадените задължителни указания от ВКС, приема от фактическа страна, следното:

Видно от прието и приложено ч.гр.д. № 01757/2016г. по описа на Районен съд град София, се установява, че на 14.01.2016г. „Уникредит Булбанк“ АД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл.417 от ГПК. На 26.01.2016г. заповедният съд е издал заповед за незабавно изпълнение за процесната главница в размер на 112 101,34 евро, срещу кредитополучателя Н. И. Т. и солидарните длъжници Д. З. Т. и „Би Еф Ти Трейдинг“ ЕООД, дължима на основание договор за банков кредит и три анекса към него. Длъжниците са подали в срок възражение срещу заповедта за изпълнение. Ищецът е предявил в срок иска по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК и е представил пред заповедния съд доказателства за това обстоятелство, съгласно чл. 415, ал. 1/изм. ДВ бр. 86 от 2017г./.

По делото не се спори и от събраните по делото доказателства, се установява, че между страните е възникнало валидно правоотношение по договор за банков кредит № TR7024180 от 05.07.2007г. Банката е предоставила на кредитополучателя - Н. И. Т., ипотечен кредит в размер на 150 000 евро. Д. З. Т. и „Би Еф Ти Трейдинг“ ЕООД са подписали договора и трите анекса към него, като са се задължили да отговарят за задълженията на кредитополучателя в качеството им на солидарни длъжници.

Видно от приетото в първоинстанционното производство и неоспорено от страните заключение на вещото лице М. М., се установява, че предоставеният от банката кредита в размер на 150 000 евро е бил усвоен от кредитополучателя на 12.07.2007 година.

Видно от т. 1 на приетото във въззивното производство и неоспорено от страните заключение на вещото лице М.С., се установява, че за изготвянето на заключението не е бил представен погасителен план. Това наложило, вещото лице да изготви погасителен план – Приложение 1, съгласно уговореното в анекс № 3 от 20.08.2014г. Според вещото лице, анюитетните вноски в абсолютна стойност са в размер на 1 072,08 евро и са еднакви за целия период от 28.02.2015г. до 30.06.2030г. Първоначално с вноската се погасявала част от главницата и по-голяма част от лихвата, с което редовната главница намалявала и лихвата се начислявала върху остатъчния дълг. Вещото лице е изчислило, че за периода от 30.01.2016г. до 30.09.2021г., е настъпил падежът на 69 неплатени вноски за главница, в общи размер на 28 932,67 евро. В Приложение 1 към това заключение, е посочен падежът и размерът на всяка една вноска за главница. За периода от 14.01.2016г. до 08.02.2022г./ датата на приключване на устните състезания във въззивното производство, е настъпил падежът на 73 вноски за главници.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд прави следните правни изводи:

Не са предмет на повторното разглеждане на делото от въззивния съд, твърденията на страните, относно настъпването на предсрочна изискуемост на вземането по договора за банков кредит, както и извършеното съдебно прихващане с погасени по давност вземания на ответниците. Правният спор по тези обстоятелства вече е разрешен с влязло в сила решение, формирана е сила на пресъдено нещо и не може да бъде пререшаван.

Предмет на делото в това производство е да установи размера на дължимата главница за вноски с настъпил падеж, за периода от 14.01.2016г. до момента на приключване на съдебното дирене във въззивното производство – 08.02.2022г., съгласно задължителните указания на ТР № 8/02.04.2019г, по тълкувателно дело № 8/2017г. на ОСГТК на ВКС, на основание чл. 294, ал.1, изр. последно ГПК.

По иска за падежиралите вноски за главници:

Първоинстанционният съд неправилно е определил правната квалификация на предявения иск по чл. 240, ал. 1 от ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 т. 7 от ТЗ, процесният договор за банков кредит е абсолютна търговска сделка. Правилната правна квалификация на предявения иск за връщане на главница за предоставен банков кредит е чл.

430, ал. 1 вр. с чл. 286, ал. 2 ТЗ. Въпреки неправилната правна квалификация, първоинстанционният съд е разгледал предявения иск съобразно сочените от ищеца факти и основание на иска, което не налага ангажиране на доказателства от страните и извършването на нови процесуални действия. Когато първоинстанционният съд неправилно е определил правната квалификация, въззивният съд следва служебно, без да е сезиран дори с това, да обезпечи правилното приложение на материалния закон по спора като определи правилната правна квалификация. Определяйки правната квалификация на предявения иск, въззивният съд ще се произнесе и по правилността на съдебното решение. В този смисъл е задължителна съдебна практика, обективирана в т. 19 от Тълкувателно решение № 1 от 04.01.2001г., на ОСГК на ВКС, както и т. 2 от Тълкувателно решение № 1 от 09.12.2013г. по тълк. д. 1/2009 г. на ОСГТК на ВКС.

Ищецът е доказал и страните по делото не спорят, че банката е предоставила на Н. И. Т. кредит в размер на 150 000 евро. Този факт се установява и от приетото заключение на вещото лице в първата инстанция. Д. З. Т. и „Би Еф Ти Трейдинг“ ЕООД са подписали договора и трите анекса към него, като са се задължили да отговарят за задълженията на кредитополучателя в качеството им на солидарни длъжници.

Съгласно задължителните разяснения, дадени в т. 1, изр. второ на ТР № 8/2017г. от 02.04.2019г. по т.д. № 8/2017г. на ОСГТК на ВКС, предявеният иск за установяване дължимост на вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост, може да бъде уважен за вноските с настъпил падеж към датата на формиране на силата на пресъдено нещо, когато не са се осъществили фактите, обуславящи правото на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 ГПК.

Предвид гореизложеното са неоснователни възраженията на процесуалния представител на ответниците, че не се дължат падежиралите вноски за главници. Същите са обосновани с превратно тълкуване на горепосоченото ТР, те са в явно противоречие с дадените задължителни указания от ВКС, по реда на чл. 294, ал. 1, пр. последно ГПК, а цитираните решения на ВКС са постановени преди приемането на горесцитираното тълкувателно решение.

Заключението на вещото лице не е оспорено от страните, същото е ясно, изчерпателно и обективно, поради което следва да се кредитира от въззивния съд. Видно от Приложение 1 към това заключение, се установяват, конкретните размери на всяка една падежирала вноска за главница за периода от 14.01.2016г. до 08.02.2022г. Вещото лице е установило, че падежът на първата неплатена вноска за главница е настъпил на 30.01.2016г. След подаването на заявлението за издаване на заповедта за незабавно изпълнение и за периода от 14.01.2016г. до 08.02.2022г./ датата на приключване на устните състезания във въззивното производство/, е настъпил падежът на 73 вноски за главници. Първа вноска в размер на 316,63 евро и падеж 30.01.2016г. Втора вноска в размер на 343,12 евро и падеж 29.02.2016г. Трета вноска в размер на 345,41 евро и падеж 30.03.2016г. Четвърта вноска в размер на 323,58 евро и падеж 30.04.2016г. Пета вноска в размер на 349,89 евро и падеж

30.05.2016г. Шеста вноса в размер на 328,24 евро и падеж 30.06.2016г. Седма вноса в размер на 354,43 евро и падеж 30.07.2016г. Осма вноса в размер на 332,96 евро и падеж 30.08.2016г. Девета вноса в размер на 335,26 евро и падеж 30.09.2016г. Десета вноса в размер на 361,27 евро и падеж 30.10.2016г. Единадесета вноса в размер на 340,07 евро и падеж 30.11.2016г. Дванадесета вноса в размер на 365,96 евро и падеж 30.12.2016г. Тринадесета вноса в размер на 344,96 евро и падеж 30.01.2017г. Четиринадесета вноса в размер на 394,10 евро и падеж 28.02.2017г. Петнадесета вноса в размер на 373,36 евро и падеж 30.03.2017г. Шестнадесета вноса в размер на 352,65 евро и падеж 30.04.2017г. Седемнадесета вноса в размер на 378,22 евро и падеж 30.05.2017г. Осемнадесета вноса в размер на 357,70 евро и падеж 30.06.2017г. Деветнадесета вноса в размер на 383,14 евро и падеж 30.07.2017г. Двадесета вноса в размер на 362,83 евро и падеж 30.08.2017г. Двадесет и първа вноса в размер на 365,33 евро и падеж 30.09.2017г. Двадесет и втора вноса в размер на 390,58 евро и падеж 30.10.2017г. Двадесет и трета вноса в размер на 370,56 евро и падеж 30.11.2017г. Двадесет и четвърта вноса в размер на 395,67 евро и падеж 30.12.2017г. Двадесет и пета вноса в размер на 375,86 евро и падеж 30.01.2018г. Двадесет и шеста вноса в размер на 423,21 евро и падеж на 28.02.2018г. Двадесет и седма вноса в размер на 403,67 евро и падеж на 30.03.2018г. Двадесет и осма вноса в размер на 384,18 евро и падеж 30.04.2018г. Двадесет и девета вноса в размер на 408,94 евро и падеж 30.05.2018г. Тридесета вноса в размер на 389,66 евро и падеж 30.06.2018г. Тридесет и първа вноса в размер на 414,28 евро и падеж 30.07.2018г. Тридесет и втора вноса в размер на 395,22 евро и падеж 30.08.2018г. Тридесет и трета вноса в размер на 397,95 евро и падеж 30.09.2018г. Тридесет и четвърта вноса в размер на 422,36 евро и падеж 30.10.2018г. Тридесет и пета вноса в размер на 403,62 евро и падеж 30.11.2018г. Тридесет и шеста вноса в размер на 427,89 евро и падеж 30.12.2018г. Тридесет и седма вноса в размер на 409,37 евро и падеж 30.01.2019г. Тридесет и осма вноса в размер на 454,78 евро и падеж 28.02.2019г. Тридесет и девета вноса в размер на 436,53 евро и падеж 30.03.2019г. Четиридесета вноса в размер на 418,37 евро и падеж 30.04.2019г. Четиридесет и първа вноса в размер на 442,25 евро и падеж 30.05.2019г. Четиридесет и втора вноса в размер на 424,32 евро и падеж 30.06.2019г. Четиридесет и трета вноса в размер на 448,05 евро и падеж 30.07.2019г. Четиридесет и четвърта вноса в размер на 430,35 евро и падеж 30.08.2019г. Четиридесет и пета вноса в размер на 433,33 евро и падеж 30.09.2019г. Четиридесет и шеста вноса в размер на 456,83 евро и падеж 30.10.2019г. Четиридесет и седма вноса в размер на 439,48 евро и падеж 30.11.2019г. Четиридесет и осма вноса в размер на 462,83 евро и падеж 30.12.2019г. Четиридесет и девета вноса в размер на 445,72 евро и падеж 30.01.2020г. Петдесета вноса в размер на 468,91 евро и падеж 29.02.2020г. Петдесет и първа вноса в размер на 472,05 евро и падеж 30.03.2020г. Петдесет и втора вноса в размер на 455,31 евро и падеж 30.04.2020г. Петдесет и трета вноса в размер на 478,25 евро и падеж 30.05.2020г. Петдесет и четвърта вноса в размер на 461,76 евро и падеж 30.06.2020г. Петдесет и пета вноса в размер на 484,54 евро и падеж 30.07.2020г. Петдесет и шеста вноса в размер на 468,31 евро и падеж 30.08.2020г. Петдесет и седма вноса в размер на 471,55 евро и падеж 30.09.2020г. Петдесет и осма вноса в размер на

494,07 евро и падеж 30.10.2020г. Петдесет и девета вноса в размер на 478,22 евро и падеж 30.11.2020г. Шестдесета вноса в размер на 500,58 евро и падеж 30.12.2020г. Шестдесет и първа вноса в размер на 484,99 евро и падеж 30.01.2021г. Шестдесет и втора вноса в размер на 526,01 евро и падеж 28.02.2021г. Шестдесет и трета вноса в размер на 510,70 евро и падеж 30.03.2021г. Шестдесет и четвърта вноса в размер на 495,51 евро и падеж 30.04.2021г. Шестдесет и пета вноса в размер на 517,43 евро и падеж 30.05.2021г. Шестдесет и шеста вноса в размер на 502,52 евро и падеж 30.06.2021г. Шестдесет и седма вноса в размер на 524,25 евро и падеж 30.07.2021г. Шестдесет и осма вноса в размер на 509,62 евро и падеж 30.08.2021г. Шестдесет и девета вноса в размер на 513,14 евро и падеж 30.09.2021г. Седемдесета вноса в размер на 534,61 евро и падеж 30.10.2021г. Седемдесет и първа вноса в размер на 520,39 евро и падеж 30.11.2021г. Седемдесет и втора вноса в размер на 541,67 евро и падеж 30.12.2021г. Седемдесет и трета вноса в размер на 527,73 евро и падеж 30.01.2022г. Вещото лице е изчислило, че за периода от 30.01.2016г. до 30.09.2021г., общият размер на 69 неплатени вноски с настъпил падеж за главница е 28 932,67 евро. Като се прибавят падежиралите четири вноски за периода от 30.10.2021г. до 30.01.2022г., се установява, че общият размер на всички падежирали вноски за главници е 30 057,07 евро (28 932,67 + 2 124,40). Следователно ответниците дължат на банката 73 падежирали вноски за главница в общ размер на 30 057,07 евро, до която сума предявеният иск за главница е основателен и следва да се уважи. За горницата над сумата от 30 057,07 евро до предявения размер от 112 101,34 евро, искът не е доказан и следва да се отхвърли като неоснователен.

Съобразно дадените задължителни указания от ВКС, считано от датата на падежа на всяка една от тези 73 вноски е основателен и искът за законна лихва върху всяка една от горепосочените главници до окончателното им изплащане.

С решението на ВКС са дадени задължителни указания на САС, за разпределяне отговорността за разноски на страните за заповедното и исковото производство, както и да се произнесе за по разноските за водене на делото във ВКС, на основание чл. 294, ал. 2 ГПК.

Разноски сторени от ищеца:

Ищецът претендира разноски за заповедното, първоинстанционното, касационното и двете въззивни производства.

В заповедното производство са представени доказателства, че е уговорено и реално платено по банков път адвокатското възнаграждение в размер на 4 918,96 лева и заплатена държавна такса в размер на 4 768,70 лева. Общият размер на сторените разноски е 9 687,66 лева.

В първоинстанционното производство е платена държавна такса в размер на 4 758,84 лева и 200 лева депозит за вещо лице. Представени са доказателства, че е уговорено и реално платено по банков път адвокатското възнаграждение в размер на 9 201,91 лева. В проведеното открито съдебно заседание на 02.06.2017г., ответникът своевременно е направил възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК. Според настоящия съдебен

състав, делото представлява фактическа и правна сложност, тъй като предмет на делото са множество обективно, субективно и кумулативно съединени искове. Направени, обсъдени и разгледани са множество възражения за нищожност, както и значителна по обем практика на съдилищата, включително и противоречива такава. Минималният размер на дължимото адвокатско възнаграждение е 7 098 лева с ДДС, поради което заплатеното адв. възнаграждение от 9 201,91 лева не е прекомерна и не следва да се намалява. Общият размер на сторените разноси е 14 160,75 лева.

В първото въззивно производство е представен списък по чл. 80 от ГПК, с който се претендира заплатена държавна такса в размер на 4 758,74 лева. Не се претендират разноси за депозит за възнаграждение на вещо лице и адвокатско възнаграждение. Общият размер на сторените разноси е 4 758,74 лева

В касационното производство са направени разноси за платена държавна такса в общ размер на 4 788,84 лева, за която сума вземането е доказано.

При повторното въззивно производство са направени разноси за възнаграждение на вещо лице в размер на 400 лева, за която сума вземането е доказано. Неоснователно е искането за присъждане на разноси за депозит за възнаграждение на вещо лице в предходното въззивно производство. Тази сума не е била включена в списъка за разноси, поради което това искане вече е преклудирано.

Разноси сторени от ответниците:

Ответниците претендират разноси за първоинстанционното, двете въззивни и касационното производство.

В първоинстанционното производство са платени 200 лева депозит за вещо лице. Представени са доказателства, че е уговорено и реално платено в брой адвокатското възнаграждение в размер на 4 000 лева. Общият размер на сторените разноси е 4 200 лева.

В първото въззивно производство е представен списък по чл. 80 от ГПК, с който се претендира заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 9 200 лева, за което е доказано, че е реално заплатено в брой, за която сума вземането е доказано.

В касационното производство са направени разноси за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 4 000 лева, за което е доказано, че е реално заплатено в брой.

При повторното въззивно производство е представен списък на разноските за адв. възнаграждение в размер на 4 000 лева, но няма представени доказателства за неговото договаряне и реално заплащане.

Предмет на делото е иск в размер на 112 101,34 евро, с равностойност 219 251,16 лева. Уваженият иск е в размер на 30 057,07 евро, с равностойност 58 786,52 лева и са отхвърлени искови претенции в размер на 82 044,27 евро, с равностойност 160 710,78 лева.

Общият размер на разноските на ищеца за всички производства е 33 795,99 лева, които следва да му се присъдят съобразно уважената и отхвърлена част на предявения иск за всички съдебни производства. Ответниците дължат на ищеца разноси в общ размер на

9 061,76 лева.

Общият размер на разноските на ответниците за всички производства е 17 400 лева, които следва да им се присъдят съобразно уважената и отхвърлена част на предявения иск за всички съдебни производства. Ищецът дължи на ответниците разноски в общ размер на 12 754,20 лева.

Следователно при условията на компенсация, ищецът дължи на ответниците сумата от 3 686,44 лева, която следва да им се присъди.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 6742 от 09.10.2017г. по гр. д. № 5530/2016г., по описа на Софийски градски съд, I гр.о, 2 състав, в частта, с която е отхвърлен предявеният от „Уникредит Булбанк“ АД, ЕИК 8319191536 срещу Н. И. Т., ЕГН *****, Д. З. Т., ЕГН ***** и „Би Еф Ти Трейдинг“ ЕООД, ЕИК 121451559, иск по чл. 422, ал. 1 ГПК за установяване съществуването на главница в размер на 30 057,07 евро, дължима по договор за кредит от 05.07.2007г. и три анекса към него от 01.08.2011г., 06.06.2013г. и 20.08.2014г., по издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 26.01.2016г., по гр.д. № 1757/2016г., по описа на Софийски районен съд, 58 състав **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО съществуване на вземането за главница на „Уникредит Булбанк“ АД, ЕИК 8319191536 срещу Н. И. Т., ЕГН *****, Д. З. Т., ЕГН ***** и „Би Еф Ти Трейдинг“ ЕООД, ЕИК 121451559, които солидарно дължат по договор за кредит от 05.07.2007г. и три анекса към него от 01.08.2011г., 06.06.2013г. и 20.08.2014г., сумата от 30 057,07 евро, представляваща 73 падежирали вноски за главница, за периода от 14.01.2016г. до 08.02.2022г., ведно със законната лихва върху главницата от 316,63 евро, считано от 30.01.2016г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 343,12 евро, считано от 29.02.2016г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 345,41 евро, считано от 30.03.2016г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 323,58 евро, считано от 30.04.2016г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 349,89 евро, считано от 30.05.2016г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 328,24 евро, считано от 30.06.2016г. до

9

[illegible]

478,25 евро, считано от 30.05.2020г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 461,76 евро, считано от 30.06.2020г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 484,54 евро, считано от 30.07.2020г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 468,31 евро, считано от 30.08.2020г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 471,55 евро, считано от 30.09.2020г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 494,07 евро, считано от 30.10.2020г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 478,22 евро, считано от 30.11.2020г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 500,58 евро, считано от 30.12.2020г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 484,99 евро, считано от 30.01.2021г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 526,01 евро, считано от 28.02.2021г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 510,70 евро, считано от 30.03.2021г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 495,51 евро, считано от 30.04.2021г.; ведно със законната лихва върху главницата от 517,43 евро, считано от 30.05.2021г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 502,52 евро, считано от 30.06.2021г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 524,25 евро, считано от 30.07.2021г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 509,62 евро, считано от 30.08.2021г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 513,14 евро, считано от 30.09.2021г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 534,61 евро, считано от 30.10.2021г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 520,39 евро, считано от 30.11.2021г. до окончателното ѝ плащане; ведно със законната лихва върху главницата от 541,67 евро, считано от 30.12.2021г. до окончателното ѝ плащане и ведно със законната лихва върху главницата от 527,73 евро, считано от 30.01.2022г. до окончателното ѝ плащане, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 26.01.2016г, по гр.д. № 1757/2016г., по описа на Софийски районен съд, 58 състав.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 6742 от 09.10.2017г., постановено по гр.

д. № 5530/2016г. по описа на Софийски градски съд, I гр.о., 2 състав, в частта, с която е отхвърлен предявеният от „Уникредит Булбанк“ АД, ЕИК 8319191536 срещу Н. И. Т., ЕГН *****, Д. З. Т., ЕГН ***** и „Би Еф Ти Трейдинг“ ЕООД, ЕИК 121451559 иск по чл. 422, ал. 1 ГПК за установяване съществуването на вземане за главница за сумата над 30 057,07 евро до 112 101,34 евро, по договор за кредит от 05.07.2007г. и анекси към него от 01.08.2011г., 06.06.2013г. и 20.08.2014г., за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 26.01.2016г, по гр.д. № 1757/2016г., по описа на Софийски районен съд, 58 състав.

ОСЪЖДА „Уникредит Булбанк“ АД, ЕИК 8319191536 да заплати на Н. И. Т., ЕГН *****, Д. З. Т., ЕГН ***** и „Би Еф Ти Трейдинг“ ЕООД, ЕИК 121451559 сумата от 3 686,44/три хиляди шестстотин осемдесет и шест, и 44 стотинки/ лева, представляващи разноси за всички съдебни производства по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС, в едномесечен срок от връчването му на страните, при условията на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____